

In het bos op een eiland hier ver vandaan leefde eens een jonge Kiwi die niet goed kon lopen. Iedere keer, na een paar stappen, viel ze om.

“Ja, maar vogels kunnen toch vliegen?”

Jawel,... maar deze vogel niet.

Kiwi's kunnen niet vliegen. Kiwi's zijn dikke, bolle vogels zo groot als een kip, maar hebben piepkleine, harige vleugeltjes waarmee ze niet kunnen vliegen. Maar,... Kiwi's hebben wel heel grote voeten. En aan iedere poot hebben ze drie lange tenen met scherpe nagels. Daarmee kunnen ze razend snel in de grond graven en ook heel hard rennen door het bos, als het donker is.

“Als het donker is?...”

‘Maar dat is toch óók een probleem dat we zelf moeten oplossen?’ zei de jonge Kiwi en keek de Kakapo vragend aan.

‘Nee, beste Kiwi. Dat wij niet kunnen vliegen is niet ons probleem. Dat is de situatie,’ antwoordde de Kakapo terwijl hij recht op ging staan.

‘De situatie?... Wat bedoel je met de situatie, Kakapo?’ vroeg de jonge Kiwi nieuwsgierig.

De Kakapo keek de jonge Kiwi lang aan, blies zijn buik een beetje op, maakte een rechte rug en zei toen langzaam met lage stem... ‘Als je een probleem hebt kun je dat zelf oplossen Kiwi. Maar een situatie?... Een situatie, die kan je niet veranderen.’

‘Oh, ja hoor, dat probleem kun je zelf oplossen. Maar vliegen?... Vergeet dat maar. Je zult nooit kunnen vliegen Kiwi. Dat is nou eenmaal de situatie en die kan je niet veranderen. Die staat vast - niks aan te doen!’

De jonge Kiwi deed haar ogen weer open en blies een lange... *Pffffffffffffft*... door haar omhoog gestoken snuifsnavel en zei toen: ‘Ik zou heel graag willen leren lopen zonder altijd maar om te vallen, maar ik heb daarbij een beetje hulp nodig om dat te leren. Zou jij mij willen helpen Kakapo?’ Het was even stil....

Toen antwoordde de Kakapo met zachte stem: ‘Dat is goed Kiwi. Ik wil je helpen om te leren op je poten te blijven staan, maar alleen... Alléén!...